

Piotr Rubik, Przył

Czas płynie tak jak rzeka,
A rzeka tak jak czas -
Czasem przez palce czas nam przecieka,
A czasem ciąży nam jak głaz.
Czas płynąc leczy rany,
A rzeka zmywa ból...
W dłoniach zostaje z dna wyplukany
Diament i czarnej ziemi sól.
Przyłodek Dobrej Nadziei
Jest bardzo blisko stąd -
Co łączy nas i co dzieli,
To jest nasz wspólny ład.
Przyłodek Dobrej Nadziei
Odkrywa każdy z nas,
By ludzie wierzyć umieli
Sobie na wieczny czas.
Czas ruszać, czas wracać!
Rozłąkę czas skracać!
Z dalekich powracać Krain czas!
Czas płynie tak jak fala,
W nieodgadnioną dal.
Czasem burzliwą mocą zniewala,
Czasem ucisza każdy żal.
Przyłodek Dobrej Nadziei
Jest bardzo blisko stąd -
Co łączy nas i co dzieli,
To jest nasz wspólny ład.
Przyłodek Dobrej Nadziei
Odkrywa każdy z nas,
By ludzie wierzyć umieli
Sobie na wieczny czas.
Czas ruszać, czas wracać!
Rozłąkę czas skracać!
Z dalekich powracać Krain czas!
Przyłodek Dobrej Nadziei
Każdego domu próg,
Zawsze go bronić będziemy
Tak nam dopomóż...
Tak nam dopomóż...
Przyłodek Dobrej Nadziei
Jest bardzo blisko stąd -
Co łączy nas i co dzieli,
To jest nasz wspólny ład.
Przyłodek Dobrej Nadziei
Odkrywa każdy z nas,
By ludzie wierzyć umieli
Sobie na wieczny czas.
Czas ruszać, czas wracać!
Rozłąkę czas skracać!
Z dalekich powracać Krain czas!
Czas wracać do swoich,
Z Dublinu, z Nagoy'i,
Z Madrytu i z Troi,
Z tylu innych obcych miast!
Miast pięknych na świecie
Jest wiele, lecz przecież
Tu wrócić możecie!
Tu wrócić musicie!
I spędzić tu życie!
Właśnie tu.